

REPORTAGE Het café in met autisme als gemeenschappelijke deler

'Alsof je met een groep vrienden afspreekt'

Purmerenders die gezinsleden met autisme hebben, vermoeden dat ze autisme hebben óf er pas na 67 jaar zijn achtergekomen. Bij het Hoedje van de Koningin is er elke maand een editie van 'het Autismecafé', waarbij geborreld wordt en leven met autisme centraal staat. „Als je tien autistische mensen in een ruimte zet, heb je tien compleet verschillende mensen.”

Daphne Nietfeld

Purmerend ■ Het is altijd afwachten hoeveel mensen er komen opdagen bij het autismecafé. Soms haken deelnemers af wanneer ze een zware dag achter de rug hebben of overprikkeld zijn. Vandaag zijn er zeven deelnemers.

Het idee van het autismecafé is vrij simpel. „Het is net alsof je met een groep vrienden afspreekt in de kroeg. Alleen is er nu een ruimte gereserveerd waardoor we net iets meer afgesloten zitten”, legt Jelle uit, hij is een van de vaste gasten. Drankjes zijn voor eigen rekening en mensen mogen binnenlopen en weggaan wanneer ze willen. Aanmelden mag, maar hoeft niet.

Maarten Tromp (42), initiatiefnemer, zit aan een van de houten tafels bij het Hoedje van de Koningin op de eerste verdieping aan de thee. Hij is normaal in Hoorn actief als vrijwilliger bij het autismecafé. Hij merkte dat er in Purmerend ook vraag naar is. „Ik heb het gekopieerd en geplakt vanuit Hoorn en het loopt goed”, vertelt Maarten.

„Vaak gaat het over het hebben van autisme, maar we hebben het over heel veel verschillende onderwerpen”, vult deelnemer Jelle aan. Of het wel of niet fijn is om auto te rijden als je overprikkeld bent, sollicitatiegesprekken, hoe het is om iemand met autisme in het gezin te hebben, maar ook het oppikken van sociale signalen. Voor familieleden en coaches, of mensen die vermoeden dat ze autisme hebben, is er ook ruimte. „De enige gemene deler tijdens deze middagen is autisme. Verder is iedereen welkom.”

‘Sociale fijngevoeligheid’, zoals deelnemer Jan het noemt, ontbreekt bij sommige mensen met autisme. „Als iemand met tranen

Het is altijd afwachten hoeveel mensen er naar het autismecafé komen.

FOTO CEES HARTMAN

over zijn wangen loopt, dan snappen we het.” Verdriet en woede zijn goed te herkennen, maar de complexere emoties - zoals teleurstelling - zijn lastiger.

Gave

„Mensen denken vaak dat autistische mensen niet veel empathie hebben. Maar autistische mensen hebben juist heel veel empathie en weten niet goed hoe zij hiermee om moeten gaan”, vertelt een deelnemster die iets later is aange-

haakt. Zij vindt dat autisme juist als gave gezien moet worden. „Het is geen kwaal. Er zijn politiekorpsen die nu mensen met autisme inzetten om details in videobeelden op te sporen.”

Voor een aantal van de deelnemers kwam de diagnose pas op latere leeftijd. Bij het autismecafé worden hierover verschillende ervaringen uitgewisseld. „Veel mensen weten dat ze anders zijn”, zegt Jelle. „Maar dan weet je niet altijd wat er aan de hand is.” Zoals

„
Toen viel alles op zijn plek. Ik ben er heel veel over gaan lezen. Ik had nooit gedacht dat ik autistisch zou zijn

„Mijn vriend werkt in de zorg en die liet mij op een gegeven moment een artikel lezen over autisme.” Eerst dacht ze dat het interessante informatie was voor haar werk, maar even later viel het haar op dat ze zich in veel dingen kon verplaatsen. „Ik dacht, ik herken dit.”

Het idee dat mensen met autisme allemaal slecht tegen geluid kunnen of niet sociaal zijn, geldt volgens de deelnemers lang niet voor iedereen. „Als je tien autistische mensen in een ruimte zet, heb je tien compleet verschillende mensen.” Jan is erg blij met de komst van het autismecafé. „Ik heb nu een club mensen waarbij ik me thuis voel. Vroeger als ik naar het café ging had ik niet veel aansluiting. Zeker met de muziek hard aan was het te veel.”

Nika, die op haar 27e leeftijd de diagnose kreeg en Jan pas op zijn 67e. „Ik heb afgelopen november mijn diagnose gekregen. Toen viel alles op zijn plek. Ik ben er toen heel veel over gaan lezen. Ik had nooit gedacht dat ik autistisch zou zijn.” Jan dacht vroeger dat iemand die autistisch was niet zou kunnen functioneren in de maatschappij. „Dat is eigenlijk heel stereotiep.”

Nika werkte in de psychiatrische zorg en kwam er zelf op haar 27e pas achter dat ze autisme had.

Jan was 67 toen hij de diagnose autisme kreeg.

FOTO CEES HARTMAN

Nika was 27 toen ze erachter kwam dat ze autisme heeft.

FOTO CEES HARTMAN

NVA

Lid zijn van de Nederlandse Vereniging voor Autisme (NVA) is niet nodig om aan te schuiven bij het autismecafé. Elke tweede vrijdag van de maand is er een bijeenkomst. Voor vragen, informatie of contact kunt u mailen naar nva.noordholland@autisme.nl.